

EDITORIAL

És curiós com cada any a l'arribada de l'estiu salta l'alarma als mitjans de comunicació davant el perill de la proliferació d'incendis forestals. És llavors i no abans quan es fa més palesa la preocupació pel medi ambient, tema que hauriem de tenir en compte sempre, perquè la Naturalesa pot ser amable o cruel, però sense intenció.

A Almatret aquest estiu, desgraciadament, hi ha hagut 2 incendis en el termini d'una setmana i això ens hauria de fer plantejar la importància i repercussió que tenen en el nostre medi natural, ja que els incendis i les desforestacions són una causa principal de deteriorament del medi.

Aquest estiu el Sr George W. Bush ha declarat que per evitar els incendis s'haurien de talar els boscos. Ell és un gran exemple de que hi ha molta gent que interposa els interessos econòmics a la preservació del medi ambient, però quan l'últim arbre sigui talat i l'últim animal aniquilat ens n'adonarem que els diners no es mengen.

OPINIÓ...

La convivència

Els espais informatius dels diferents mitjans de comunicació ens ofereixen diàriament notícies dels enfrontaments violents entre països i races, de baralles (que solen acabar tràgicament) entre membres d'una mateixa família, de discussions violentes entre persones que comparteixen instal·lacions esportives o espais lúdics, d'atacs a dones i a infants, ... i un llarg etcètera més. Davant d'aquesta proliferació informativa, hom pot pensar que o bé hi ha una selecció morbosa i/o intencionada de les notícies o bé que tots plegats estem perdent "la xaveta".

Sigui com sigui, el fet és que ens estem acostumant a conviure amb la violència com la cosa més natural del món. La majoria som capaços de seure davant la tele i continuar menjant tranquil·lament mentre observem imatges de fam i de penúria, de guerra i de atacs de tot tipus, com si es tractés d'una pel·lícula d'aventures; l'estómac ja no manifesta la més lleugera protesta espontània i segueix fent la seva funció: col·laborar a empassar-ho tot.

Em pregunto més d'una vegada, quina o quines són les causes que ens han fet arribar fins aquí, i ... fins on s'arribarà. Està clar que aquesta reflexió es produeix amb una certa tranquil·litat o en "pla filosòfic", perquè, perduts com estem en un racó de Catalunya, tot queda ben lluny i fins i tot sembla que no vagi amb nosaltres, ... o sí?

Llegia en una entrevista de *La Vanguardia* del dia 10 de setembre, que "tan sols podem canviar aquest món si cada un de nosaltres pren consciència de que les causes de la violència les portem a dintre: l'ambició, la por, la inseguretat, la vanitat, l'orgull ..."

Penso, en arribar a aquest punt, que els homes funcionem, en gran part, guiats per l'afany conscient o inconscient de copiar els altres i molt especialment els que tenim per "model". En el marc d'una societat teòricament democràtica, ¿com pot ser que els models que triem siguin els de la intolerància, la manca de respecte als altres, la insolidaritat, la crítica fàcil, poc reflexiva i no constructiva, ...?

Busco al meu voltant diferents manifestacions de "possibles models" i trobo:

- Les actuacions de diferents partits polítics, en les que moltes vegades predomina més la lluita encoberta per la captació de vots i l'interès particular que no pas la transparència informativa i de gestió.

Continua a la pàgina següent...

La Blancaneus ja no és el que era
Agost 2002

En aquest exemplar :

Opinió
L'Ajuntament Informa
Salut, Altres notícies i curiositats...

- Els enfrontaments d'aquests partits en les institucions de debat i de participació democràtica, com els Parlaments; en què acostumen a predominar la ironia i l'intent de desmerèixer el contrari en lloc de la discussió participativa; només cal veure el vuit que hi ha en molts escons en funció dels diferents torn de paraules. Moltes vegades no sembla pas una escola d'on puguem aprendre.

- Les "cimeres del món", on els països més rics posen fre als possibles acords per aconseguir aigua potable i educació per a milions i milions de persones ..., i també a l'intent de disminuir la velocitat de destrucció de la natura.

- Les televisions públiques les quals ens ofereixen programes que només es poden qualificar de "tele-escombraries" i que llancen contínuament missatges publicitaris on s'indueix a pensar que la bellesa física, el consumisme i/o la demostració gratuïta de força són símbols de la nostra vàlua com a éssers humans.

- Una gran quantitat de "majories silencioses" que veuen l'espectacle sense adonar-se'n que, a més d'espectadors, també són protagonistes. Sempre és més fàcil no complicar-se la vida i que es belluguin els altres!

Tot plegat és ben trist; és fàcil deixar-se envair per a una sensació d'impotència; la roda és massa grossa com per poder canviar res!. Això sí, podem seguir estant tranquils en el nostre poble tan petit.....

De sobte m'esborrono; m'hi passejo mentalment i veig coses que, a petita escala, em poden fer pensar que aquí tampoc som tan diferents a la gent d'altres llocs. Recordo una frase de la gent gran que diu que "tots tenim el que ens mereixem".

Menys mal però que aquí, com a molts altres llocs, hi ha persones que potser sense "filosofar" tant han treballat i treballen voluntàriament en equip per fer coses col·lectives, ja sigui a nivell esportiu, a nivell d'oci, d'esplai infantil, de campanyes de solidaritat, etc, per recordar-ne només unes quantes; són gent que participen ... i s'impliquen.

I vet aquí que potser aquesta és una via: la participació conscient de tots i cadascun de nosaltres en la mesura que puguem, en les activitats i les decisions que ens afecten. Tant de bo que demà puguem tenir allò que ens mereixem, en pau i bona convivència.

L'ajuntament informa

Departament de Treball: Ens ha concedit l'ajut econòmic per tal de poder disposar d'una persona a mitja jornada durant sis mesos.

Diputació de Lleida: Dins del Pla d'Inversions Municipals (PIM) i en resposta a la nostra sol·licitud de subvenció (veure La Garbinada 11), s'han adjudicat 21.500 euros per l'arranjament de la zona interior del poliesportiu.

Arranjaments de carrers: Tal com dèiem en el nº 10 d'aquesta revista, vàrem demanar ajuts per arranjar els desperfectes que les gelades van provocar en alguns carrers; l'ajut ha estat concedit i ja s'ha asfaltat el carrer San Joan. Pròximament s'arreglaran els desperfectes de la Ronda de Llevant i la part baixa del Filador fins a la bàscula.

Arranjaments de camins: Medi Ambient ens va donar les subvencions sol·licitades per arranjar camins i per fer dos dipòsits d'aigua per ús en cas de possibles incendis. Ambdues obres estan fetes.

Altres obres: S'han adjudicat les obres d'arranjament del cementiri i del mirador de l'ermita; les primeres ja han començat i seguidament es faran les del mirador.

S'està fent l'estudi i el projecte per fer una nova ronda, que aniria des de la rotonda fins als dipòsits d'aigua que estan al final del carrer Pou.

Després de modificar l'emplaçament, s'ha aprovat el projecte pel nou magatzem municipal; la seva realització està prevista l'any 2003.

Serveis: Les empreses constructores de la xarxa d'aigua i de gas ens informen que a finals d'octubre poden estar acabades les obres.

Des de mitjans de juliol està en funcionament la potabilitzadora d'aigua; encara està en la fase dels retocs, propis tant de la seva posada en marxa com de l'ajustament general al funcionament de la xarxa d'aigua.

Per tal d'assegurar un bon subministrament d'aigua des del riu cada caseta de bombeig ja disposa de 2 bombes de 50 CV.

A partir del dia 1 d'octubre, la recollida de cartró passarà a ser de 3 cops al mes (fins ara només es feia 2 vegades cada mes).

De manera similar s'ha millorat la periodicitat de recollida dels dipòsits d'envasos, que serà cada 2 setmanes en lloc de cada 3 com es fes feia fins ara.

Altres: S'ha adjudicat l'arrendament del poblat de la fàbrica del riu.

S'ha fet l'aïllament del sostre del Casal de la gent gran, posant uns tendals, amb la finalitat de millorar l'acústica de la sala i el rendiment de la calefacció.

Informació Sanitària: La vacuna antineumocòccica

És una de les darreres vacunes incloses en els programes sanitaris de Catalunya i està destinada a prevenir les infeccions d'un bacteri que pot causar malalties greus entre la gent gran; aquest bacteri pot causar infeccions de les vies respiratòries superiors, com l'otitis o la sinusitis; també pot arribar al pulmó, infectar-lo i donar lloc a un pneumònia (pulmonia); en ocasions pot passar a la sang i produir altres infeccions com ara artritis, endocarditis, peritonitis i meningitis.

Continua a la pàgina següent..

Per prevenir les pulmonies pneumocòcciques disposem ja d'una vacuna eficaç per a gairebé totes les pulmonies més greus del nostre medi.

La vacuna s'administra en una sola dosi i d'acord amb l'experiència assolida, és segura. Com totes les vacunes, pot produir alguns efectes secundaris de tipus local, com vermellament, dolor o inflamació en el punt d'injecció, que desapareix després d'uns dies.

Va dirigida a totes les persones de més de 60 anys i a aquelles que presentin malalties cròniques del cor, respiratòries, diabetis, etc. Us podeu vacunar al consultori mèdic després que el metge hagi considerat la seva indicació. S'avisarà adequadament pels mitjans habituals.

Recordant els anys 1931-36.

Els que tenim prop dels 80 anys ens divertíem, quant érem joves, amb jocs que els d'ara no saben; per exemple: fer petar pots al gaitiu, a sabia, la joca, al descuidat, a cavall fort, a saltar la mula, amb una roda de bicicleta que fèiem córrer mentre l'anàvem pegant amb un bastó, etc.

Aquells anys eren pobres; a penes si podíem tenir alguna pilota de goma i una llauna buida de conserva que era el carro i una ansa de canti era la mula; de joguines, molt poques, algunes de cartró que ens portaven els Reis i fèiem servir tot l'any.

El ball del pati de Cània. Allà al camp de futbol vell hi havia un edifici sense cobert que era d'un que li deien el Sr Pau; els que ja teníem una mica d'astúcia i ens miràvem a les noies de la nostra edat hi vàrem organitzar una pista de ball. Els instruments eren uns canuts de canya amb uns forats on posàvem paper de fumar; fèiem música i cantàvem cançons: "Maria de la O", "Màjicruz", "Mi jaca", "Rocio", "Soy de la raza calé", etc. Quant era el "ball de ram", collíem rames d'ametllers florits, allí on ara estan les depuradores de la bassa. Cantàvem una cançó que es deia "El cura de Fraga" i un ball que li deíem "el ball d'apretar".

Resumint, la cosa es va complicar i les senyorettes mestres, Colomina i Reig, van prohibir a les noies venir al ball i així s'acabà la funció.

Josep Arbonés

Gent com call

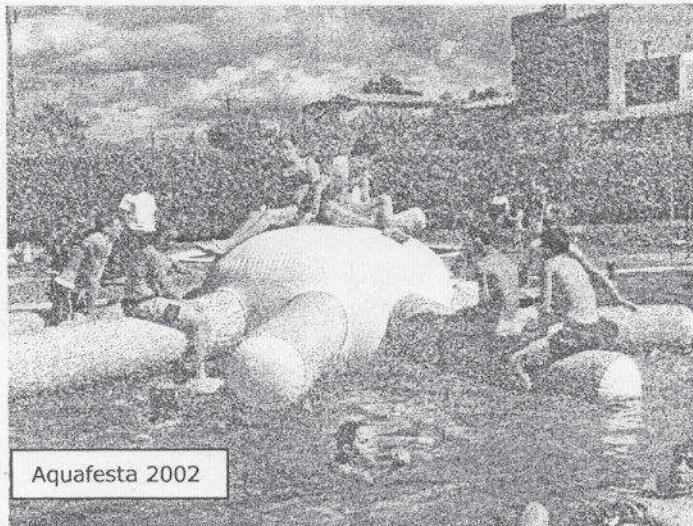
Benvolguts veïns,

Volem aprofitar l'oportunitat que ens dona la vostra revista per agrair al poble d'Almatret la bona acollida que ens ha donat a la família que aquest any ha portat el bar de les piscines. Aquesta experiència ha servit per a conèixer a fons la gent del poble, per trencar els tòpics sobre la gent d'Almatret i sobretot per fer-nos sentir un més del vostre poble. Avui en dia és admirable veure com un poble és capaç de viure de la manera com ho feu vosaltres, vivint una sèrie de valors que la societat en general sembla tenir oblidats.

Nosaltres ens hem trobat molt bé entre vosaltres i esperem trobar-nos igualment el proper estiu, ja que, si ens ho permeteu, ens sentim gairebé com habitants d'Almatret.

Moltes gràcies per tot i fins sempre.

Família Segura Caelles

Aquafesta 2002

ESPORTS

Durant aquest mes d'agost s'ha disputat per segon any consecutiu un torneig local de futbol sala amb la participació de set equips. El guanyador d'aquest torneig va ser l'A.D.F desplaçant a la segona posició al Botafogo.

Continuant en la línia futbolística l'últim cap de setmana de juliol i a la seva 9a edició va tenir lloc les 24 hores de futbol sala. Van participar 16 equips provinents tant de la província de Lleida com de Tarragona, demostrant una gran esportivitat. Aquesta edició la va guanyar l'equip de Llardecans i el futbol sala Almatret va quedar en la cinquena posició.

L'any passat durant l'estiu es va celebrar l'Aquafesta amb gran èxit de participació. Aquest any s'ha tornat a

Celebrar, i tot i les ganes de participar-hi el temps va evitar que hi hagués tanta gent com l'any anterior. Tot i així, tots els valents que es van posar a l'aigua van evidenciar les ganes que hi ha que l'Aquafesta es torni a celebrar any rera any.

4 SETEMBRE 2002

El 4 de setembre de 2002 un grup de membres del poble van anar a l'excursió que organitzava Mn Manel a Barcelona per a visitar la Sagrada Família i dinar al Parc Güell (ambdues obres de Gaudí) i a la tarda van visitar el Coto del Pare Alegre acabant amb una visita al Tibidabo per, a més de pregar, veure l'exposició de pessebres. Ha sigut una experiència molt enriquidora per a tots, car s'ha pogut coniar entre nosaltres i al mateix temps amb persones dels pobles veïns de Maials i Llardecans. Una experiència que ens fa adonar que el món és molt bonic perquè hi ha edificis molt espectaculars i perquè hi ha persones que fan de la seva vida un servei, com les Germanes que vam anar a veure.

Libertat, amnistia, estatut d'autonomia

Aquest setembre ha estat un mes d'aniversaris de tot tipus: tristos com els de les morts de la Grace Kelly i Lady Di, o els actes terroristes de les Torres Bessones; reivindicatius, com els de les manifestacions de San Boi i el Passeig de Gràcia d'ara fa 26 i 25 anys.

La manifestació del passeig de Gràcia va reunir més d'un milió de persones al crit de "Llibertat, Amnistia, Estatut d'Autonomia".

A qui aquell fet ens va agafar en plena adolescència, d'alguna manera ens va obrir les portes a una nova manera de viure, de pensar i d'actuar cap a unes llibertats que els nostres predecessors no van tenir. Poc a poc ens vam anar afegint al carro de la Nova Cançó, les corregudes amb els "grisos" i les reivindicacions.

Uns anys més tard ja vingueren les primeres eleccions democràtiques i tornà la Generalitat.

Pel que respecta a l'apartat de la llibertat, en un primer moment es va aconseguir la desitjada llibertat d'expressió en la premsa escrita, la Universitat, els centres educatius i llocs de treball. Això però ha tingut una evolució amb els anys cap a la llibertat de fer el que es vulgui, oblidant valors com el respecte mutu, i en alguns casos ens ha portat cap a la desídia en l'educació del jovent.

En quant a l'amnistia, a poc a poc, en un primer moment es van anar aconseguint les llibertats dels presos polítics, la legalització dels partits polítics i com no el retorn del Govern de la Generalitat. Actualment sembla ser que l'amnistia consisteix en deixar en llibertat els delinqüents reincidents, els violadors i algun que altre assassí penedit.

Per fi l'Estatut d'Autonomia, la qual cosa ens il·lusionava a tots. Un nou tarannà per al nostre país, la reivindicació d'allò que se'ns havia pres i que en part va ser causa de la guerra civil. En un primer moment s'acceptà un estatut "light" ja que no es tractava de tornar a perdre-ho tot, però el pas dels anys ens han demostrat que la reivindicació d'un nou Estatut pels partits de l'esquerra catalana, ja no és descabellada.

Amb el pas dels anys els que teníem certes inquietuds ens hem anat adormint veient com no s'avançava en el tema, els joves d'avui en una gran majoria es despreocupen del tema, i fins i tot en un estudi de la Universitat Oberta de Catalunya, es desprèn que més del 45% de joves catalans de 15 a 24 anys utilitzen el castellà per parlar entre ells, i que tan sols el 18% s'identifica amb Catalunya, tot i que és el sector de població que més bé coneix el català.

En 25 anys hem avançat en l'estat del benestar, però hem de reconèixer que no ho hem fet gaire amb el tema autonòmic.

Hem tardat molt en aconseguir els traspassos de competències per part del Govern Central, i entre altres encara estem pendents d'aconseguir el més important: el traspàs de les competències d'hisenda, és a dir, el dret a administrar nosaltres mateixos els nostres diners. Tema que tan sols està d'actualitat cada vegada que s'acosten eleccions, i que prometen i prometen, però no realitzen.

Fora de Catalunya ens deuen veure com als seguidors del Barça, que ens vam passar 14 anys esperant una lliga, i com sempre cada any a patir i esperar la pròxima temporada amb resignació però sense actuar.

Cal recordar que el Govern de Catalunya ha tingut per dues vegades la paella pel mànec amb el Govern Central, la primera amb el PSOE de Felipe González, i la segona amb el PP del Aznar, però potser caldrà esperar-ne una tercera per poder munyir la vaca.

Es irònic que tal i com ens atansen a les properes eleccions se'ns matxuqui contínuament amb l'eslògan que a Catalunya hi ha molt per fer i molt per viure, perquè els que hem heretat l'esperit reivindicatiu d'ara fa 25 anys estem esperant que es faci.

"A Catalunya no volem gat per llebre" però potser ens donen més gat que llebre i no ho veiem.

Curiositats

.....ENIGMA DE TARDOR.....

Un avi volia fer un regal al seu net de 4 anys. Va anar a una botiga i va comprar 9 petites joguines.

Llavors va dir a la dependenta que volia repartir els regals amb 4 capsos, una per cada any del net, però que totes les capsos havien de tenir un nombre imparell d'objectes, i cap el mateix nombre, Com s'ho va fer la dependenta per repartir els regals?

Solució a l'enigma anterior :

La paraula és Abecedari.

Equipo	GARBINADA
Coordinació:	●.....
	Glòria Arbonés, Núria Pujol i Jordi Santaulària.
Redacció:	●.....
	Glòria Arbonés, Miquel Ballesté, Miquel Camarassa, Pilar Lax, Alicia Pons, Núria Pujol, Verònica Pujol, Mònica Rius, Jordi Santaulària. Marta Mur.
Editorial:	●.....
	Núria Pujol, Mònica Rius, Alicia Pons
Muntatge:	●.....
	Miquel Ballesté, Ferran Pallàs
Fotos:	●.....
	Josep Santaulària
	Amb la col·laboració de l'Excl. Ajuntament d'Almatret:
	Telèfon/Fax : 973 13 80 13
	E-mail : ajuntament@almatret.ddl.net

REFLEXIONS:

Almatret, com tots el pobles, s'ha de preguntar: amb els anys i en un proper futur, quants habitants serem? L'envelliment de la població i la poca natalitat ens porten a pensar en com mantenir i millorar la prosperitat del nostre poble.

En principi és bo veure que des de l'Ajuntament també es fan aquesta pregunta i es mouen per a fer millores al poble.

La paraula "especial" crec que es pot utilitzar en moltes coses que fan referència a Almatret. Els pobles de l'entorn també tenen les seves peculiaritats, entre aquests destaquen Riba-roja, Faió, Mequinença i Fraga. Vull dir que ESPECIALMENT Almatret està envoltat per pobles amb cultures diferents.

No podem viure d'esquena a la realitat ni al progrés. La nostra particular cultura està basada en el fet de ser d'Almatret, el qual es caracteritza per l'hospitalitat que ofereix als visitants. No hi ha persona que hagi estat a Almatret i no hi vulgui tornar. És un poble que s'hauria de desenvolupar amb el temps i amb les persones. Crec que s'aniran fent els habitatges corresponents, algun hotel, apartaments i cases per llogar. Tot això per a aquesta gent que vol tornar a Almatret a gaudir del seu entorn. Per tal de donar un primer pas i marcar la nova tendència, seria bo que s'hi instal·lés alguna empresa.

Rosend Vila